

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy), wydanym dnia 26 listopada 2004 r., w sprawie Heintz van Landewyck SARL przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-494/04)

(2005/C 45/28)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 1 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden (Sąd Najwyższy, Niderlandy), wydanym w dniu 26 listopada 2004 r. w sprawie Heintz van Landewyck SARL przeciwko Staatssecretaris van Financiën. Hoge Raad der Nederlanden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy dyrektywę o podatku akcyzowym⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona na Państwa Członkowskie obowiązek przyjęcia przepisu prawnego, na podstawie którego dokonują one zwrotu lub potrącenia kwoty podatku akcyzowego zapłaconej lub wymagalnej w momencie zwrócenia się przez wnioskodawcę (będącego uprawnionym właścicielem składu podatkowego) o otrzymanie banderoli w przypadkach takich jak ten będący przedmiotem niniejszej sprawy, gdy wnioskodawca nie używał i nie będzie mógł używać banderol, które zaginęły przed oznaczeniem nimi towarów objętych podatkiem akcyzowym i których osoby trzecie zgodnie z prawem nie mogły i nie będą mogły używać, choć nie jest wykluczone, że osoby trzecie używały ich lub będą ich używać, oznaczając nimi nielegalnie wprowadzone do obrotu wyroby tytoniowe?
- 2) a) Czy szóstą dyrektywę⁽²⁾, a w szczególności jej art. 27 ust. 1 i ust. 5 należy interpretować w ten sposób, że z faktu, iż rząd niderlandzki poinformował Komisję, że pragnie zachować specjalną procedurę poboru podatku od wyrobów tytoniowych dopiero po upływie terminu przewidzianego w art. 27 ust. 5 szóstej dyrektywy, w brzmieniu zmienionym przez dziewiątą dyrektywę, wynika, iż w przypadku, gdy na niezachowanie tego terminu powołuje się - już po tym poinformowaniu - osoba fizyczna, ta specjalna procedura poboru podatku nie powinna być stosowana nawet po poinformowaniu Komisji?
- 2)b) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2 lit. a), szóstą dyrektywę, a w szczególności jej art. 27 ust. 1 i ust. 5 należy interpretować w ten sposób, że, ze względu na sprzeczność z wymogami powyższych przepisów, nie może być stosowana specjalna procedura poboru podatków od wyrobów tytoniowych przewidziana w art. 28 niderlandzkiej ustawy o podatku VAT (Wet op de Omzetbelasting)?

- 2)c) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2 lit. b), szóstą dyrektywę, a w szczególności jej art. 27 ust. 1 i ust. 5 należy interpretować w ten sposób, że niedokonanie zwrotu podatku VAT w okolicznościach takich jak te opisane w pytaniu pierwszym jest sprzeczne z tą dyrektywą?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, Dz. U. L 76, str. 1.

⁽²⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. L 145, str. 1.

Skarga wniesiona dnia 7 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-503/04)

(2005/C 45/29)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 7 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Bernharda Schimę, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie podejmując środków, wymaganych do wykonania wyroku Trybunału z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawach połączonych C-20/01 i C-28/01 Komisja przeciwko Niemcom⁽¹⁾ w przedmiocie udzielenia zamówień na odprowadzanie ścieków przez gminę Bockhorn oraz na unieszkodliwianie odpadów przez miasto Brunswik, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 228 ust. 1 WE.
2. zasądzenie od Republiki Federalnej Niemiec wpłacenia na rzecz Komisji, na konto „środki własne Wspólnoty Europejskiej” okresowej kary pieniężnej

w wysokości 31 680 EUR za każdy dzień opóźnienia w podjęciu środków niezbędnych w celu wykonania powołanego wyżej wyroku w zakresie udzielenia zamówienia na odprowadzanie ścieków przez gminę Bockhorn oraz

w wysokości 126 720 EUR za każdy dzień opóźnienia w podjęciu środków niezbędnych w celu wykonania powołanego wyżej wyroku w zakresie udzielenia zamówienia publicznego na unieszkodliwianie odpadów przez miasto Brunzswik,

od dnia ogłoszenia tego wyroku do dnia podjęcia tych środków.

3. obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W wyroku z dnia 10 kwietnia 2003 r. Trybunał orzekł:

- Ze względu na to, że nie zamieszczono zaproszenia do składania ofert na zamówienie gminy Bockhorn (Niemcy) na odprowadzanie ścieków oraz że nie opublikowano wyników postępowania o udzielenie tego zamówienia w suplemencie do Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich, przy udzielaniu tego zamówienia publicznego na usługi Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy czytanych łącznie przepisów art. 8, art. 15 ust. 2 i art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi.
- Ze względu na to, że miasto Brunzswik (Niemcy) udzieliło zamówienia na unieszkodliwianie odpadów w procedurze negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, chociaż warunki określone w art. 11 ust. 3 dyrektywy 92/50 udzielania zamówień z wolnej ręki z pominięciem zaproszenia do składania ofert na szczeblu wspólnotowym nie zostały spełnione, Republika Federalna Niemiec, udzielając tego zamówienia publicznego na usługi, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 8 i art. 11 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy.

Komisja uważa, że wykonanie obowiązków, które ciążyą na Republice Federalnej Niemiec na mocy wspomnianego wyroku oraz na mocy art. 228 WE pociąga za sobą rozwiązanie umów zawartych z naruszeniem prawa zamówień publicznych.

W tym zakresie środki dotychczas notyfikowane przez Republikę Federalną Niemiec nie wydają się wystarczające do tego, by ustało uchybienie stwierdzone przez Trybunał.

W przypadku, gdyby przed ogłoszeniem wyroku, którego domaga się skarżąca, Republika Federalna Niemiec nie przyjęła środków niezbędnych do tego, by stwierdzone uchybienie

ustało, Komisja wnosi o nałożenie na to Państwo Członkowskie okresowej kary pieniężnej w proponowanej wysokości, która została ustalona zgodnie ze stosowanymi dotychczas przez nią zasadami.

(¹) Rec. str. I-3609

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-507/04)

(2005/C 45/30)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 8 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich reprezentowanej przez Michaela Van Beeka i Bernarda Schimę, wspomaganą przez adwokata Matthiasa Langa, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniu prawidłowej względnie pełnej transpozycji dyrektywy Rady z dnia 2 kwietnia 1979 r. (¹) w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (79/409/EWG), nie dokonując pełnego i prawidłowego przetransponowania do prawa austriackiego art. 1 ust. 1 i ust. 2, art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i ust. 4, art. 8, art. 9 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 11 tej dyrektywy.
2. obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą Komisja zwraca się przeciwko wadliwej transpozycji dyrektywy 79/409/EWG do prawa austriackiego w drodze odpowiednich przepisów prawa krajów związkowych Burgenlandu, Karyntii, Dolnej Austrii, Salzburga, Styrii, Tyrolu, Vorarlberga i Wiednia, które zostały notyfikowane Komisji, bądź które według jej wiedzy zostały wydane.